

Перелік використаних джерел:

1. Веселовский С. Терроризм в Европе: перемирия не будет. URL: https://islam-today.ru/islam_v_mire/terrorism-v-evrope-peremiriya-ne-budet/.
2. Поляков А.О. Антитерористичне законодавство Європейського Союзу та України: порівняльно-правовий аспект. Порівняльно-аналітичне право. 2017. №4 С. 355-357.
3. Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом (ETS N 90) URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_331#Text
4. Європейське право: право Європейського Союзу. Кн. 3: Право зовнішніх зносин Європейського Союзу: навчальний посібник / В.І. Муравйов, М.М. Микієвич, І.Г. Білас. Київ: Ін-Юре, 2015. 408 с.

Сохацька Олена, Сохацький Олександр
Західноукраїнський національний університет
м.Тернопіль

ОСОБЛИВОСТІ ЕКОНОМІЗАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН ЄС З РОСІЄЮ НАПЕРЕДОДНІ ЇЇ ШИРОКОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ В УКРАЇНУ

Оголошення «пекельних» економічних санкцій США, Канади та ЄС на Російську Федерацію після військового вторгнення на територію суверенної України призвело до майже миттєвого погіршення макроекономічної ситуації у країні-агресора. Сьогодні міжнародна спільнота, зокрема експертне середовище економістів – міжнародників, почала усвідомлювати той факт, що не тільки після 2008 (війна у Грузії), але й після 2014 року (окупація Криму та окремих районів Донецька і Луганська) колективний Захід тільки поглиблював інтеграційні зв'язки з російським бізнесом.

Впродовж цього періоду усі країни ЄС активно проводили політику економізації міжнародних економічних відносин з Росією, не тільки у енергетичній сфері, далі підвищуючи свою залежність від російських нафти та газу, але й у інноваційних, створюючи підприємства та поставляючи нові технології у різні види бізнесу, в тому числі у виробництво літаків, ракет, які уже місяць руйнують українські міста та села. Ця активна економічна співпраця з агресором супроводжувалася твердженням політиків та керівників держав, а також ЄС в цілому, що жодної політики у цьому аспекті немає, мова йде лише про економіку, якій потрібно оговтатися від пандемії covid 19.

Обсяги економічного співробітництва Росії з країнами ЄС вражають. Не можна назвати жодного із відомих брендів, який у різний спосіб би не працював в Росії до 24.02.2022 року. Apple, Audi, Chevrolet, Cadillac, Coca Cola, Danone, Dell, DHL, Ericsson, IKEA, Форд, HP, Harley Davidson, General Motors,

Jaguar, Lenovo, LinkedIn, Maersk (а це Ali express і ASOS), Nike, Scania, Porsche, Renault, OnlyFans, AMD, Adobe, BMW, Dropbox, FedEx, Intel, Mercedes, Nestle.

Там отримували значні прибутки гіганти ІТ індустрії Apple Pay, Amazon, CEX Io, Etsy, Facebook, Google Pay, Google Maps, Instagram, Paysera, Samsung pay та ін. У інвестиційних аналітиків ЄС, США, Японії, Китаю, країн Азії переважала думка щодо високої привабливості російського ринку через його значну сміність та можливостей отримання значно вищих доходів, ніж у інших країнах. Зокрема інформаційна агенція Bloomberg у 2021 році визнала російський ринок найцікавішим для інвестицій! (ринок країни-агресора, що впродовж 2008-2014 років окупував території сусідніх Грузії та України, де уже вісім років точилася війна та гинули військові та цивільне населення).

Ця обставина власне враховувалася таким агенціями як Bloomberg, Reuters, Fitch при пониженні інвестиційних рейтингів України в зв'язку з політичними ризиками. Наочна демонстрація подвійних стандартів та превалюванням у міжнародних відносинах політики умиротворення агресора.

Саме завдяки активній співпраці міжнародного бізнесу та політикуму ЄС з Росією, їй вдалося досягати зростання ВВП та його частки у 3% світової економіки. Росія у числі небагатьох країн формувала профіцитні бюджети навіть у період пандемії, її золотовалютні резерви досягли 600 млрд. доларів, добробут населення підвищився.

Уже сьогодні та у недалекому майбутньому буде здійснено багато наукових досліджень цього процесу, дано реальну оцінку процесу економізації міжнародних відносин з країнами – агресорами. Західний капітал сприяв посиленню Росії, яка, своєю чергою, зуміла налякати західних політиків своєю військовою міццю та ядерною зброєю. Чи усвідомлювали наслідки такої політики виробники авто, логістичні та технологічні гіганти, ритейлери, нафтогазові компанії? Питання риторичне. Навіть не задумувалися, рахували небачені у інших країнах прибутки.

Ще складнішими для України були міжнародні відносини з ЄС та країнами НАТО щодо майбутнього членства в цих організаціях, куди не планували включати нашу країну навіть у далекому майбутньому. Важко приймали рішення про входження на наш ринок McDonald's, який створив у Росії 850 ресторанів, де працювало близько 60000 працівників, IKEA, де були магазини у всіх великих містах з 15000 занятих.

Під час перших трьох днів війни західний світ очікував падіння України. І тільки після пішла допомога від Британії та США, ЄС приймав рішення щодо допомоги не так швидко.

«Варто зазначити, що за перших два тижні війни з Україною Росію покинуло понад 200 іноземних компаній. Десятки тисяч росіян залишилися без роботи, а мільйони – втратили доступ до якісних та високотехнологічних товарів. Усе це потужно вдарило по економіці окупанта»[1]. Ще через два тижні таких компаній стало більше 400. Сьогодні статус Росії в очах Західного світу змінився кардинально. Досить важко переглядаються ділові підходи.

Натомість є ще значна частина відомих міжнародних компаній, що залишилися працювати в Росії, деякі задекларували вихід, продовжують виплачувати заробітну плату працівникам та податки до бюджету, більше 15% якого йде на війну з Україною. Навіть сьогодні ті компанії, що залишилися в Росії сплачують більше 20 млрд. доларів податків, 40 % з них становлять тютюнові гіганти. Колосальні суми надходять в якості сплати за нафту та газ, ціни на які досягли максимумів за останні роки. Зіскочити з енергетичної залежності від Росії країнам ЄС досить не просто, Розуміючи це, Путін вимагає сплату за газ у російських рублях. Чи дасть достойну відповідь агресору Захід покажуть найближчі дні.

Перелік використаних джерел:

1. Бизнес на крови. Які міжнародні компанії фінансують російську армію?
URL. <https://www.epravda.com.ua/publications/2022/03/16/684019/>:

Сиротюк Дмитро

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ОФШОРНІ ЗОНИ В СИСТЕМІ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИНАХ

Глобалізація фінансових ринків зробила фінансові відносини самостійним фактором розвитку світової економіки, де офшорний капітал розглядається як особлива форма руху фінансового капіталу. Інтернаціоналізація світових фінансів сприяла виникненню офшорних фінансових центрів: національний капітал вийшов за межі країн і направився у напрямку сприятливих умов розвитку. В умовах глобалізації фінансові потоки стали самостійною силою, що значним чином вплинуло на розвиток продуктивних сил і міжнародні економічні відносини: стимулювання виробництва, експорт та імпорт товарів і послуг, розвиток міжнародних комунікацій та обмін інформацією. У міжнародному обміні зросла частка фінансових послуг. Все це призвело до ускладнення зв'язків між окремими державами та посилило вплив фінансів на процес відтворення [1].

Сьогодні можна виокремити п'ять основних дислокацій офшорних зон, а також поодинокі офшори і «податкові гавані»:

1. Африканська (Сейшельські острови, Ліберія, Маврикій).
2. Азіатсько-Тихоокеанська (Вануату, острови Кука, Лабуан, Науру, Самоа, Тонга).
3. Карибська (Ангілья, Антигуа і Барбуда, Аруба, Багамські острови, Барбадос, Беліз, Бермудські острови, Віргінські острови (США), Домініка, Монтсеррат, Кайманові острови, Гренада, Сент-Вінсент і Гренадіни, Сент-Кітс і Невіс, Сент-Люсія).